

Publicerad 2007-07-15 23:57 av Sofia i hatstaden

kritik tack,jag blir inte riktigt klok på den än,hjälp mig. ^^

borta.

Minnen.

Det har alltid varit en grej för mig att komma ihåg saker med hjälp av dofter
relatera till liksom

Som dagisdoften, sött av plast o luftigt men ändå

Alltid ett sug i magen av skräck

för när jag gick på dagis var jag livrädd för att föräldrarna skulle försvinna

Poff väck o aldrig komma tillbaka igen för det hade jag

läst om

i Kamratposten

Dagisdoften

en skräck av rosa plastdoft

Som morfar o mormor doften

sus av tall och doft av kaffe och alltid

sju sorters kakor.

Morföräldrar som försvann en dag.

Poffväck.

Som börja om pånytt doften som alltid kommer med hösten.

sprakande löv med löften om plugg och förmörka kvällar då det alltid finns någon som jag saknar

Som tvättmedel. Jag en hade en gång en vän

som luktade ingenting annat än tvättmedel men

han var inget annat än slarv och skit

och dansade inte till rena beats

Han kom o gick, stod aldrig still

gillade musik man kan dansa till

Hårsprej

En ny vän med öppen famn.

en storasyster som var vackrare än jag.

Som aldrig svek.

Lukten av den viktigaste

Lukten av Lindring

Han, den onåbara och samtidigt så förfärligt nära

Samtidigt som stanken letade sig in i min lilla värld

växte en ny sorts rastlöshet

[som snödroppar o jäkla krokus som får en så hopplöst lycklig varje vår]

VÄRME. för att du är varm.

SKIT för att jag är jävligt trött på dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sofia i hatstaden med Poeter.se id #8404 innehar upphovsrätten